

שאלה: אם ספק לאחר אם ספר לילה אחת או לאו, האך יעשה מכאן ואילך, יספור בברכה או לאו.

תשובה: יראה דיספור בברכה מכאן והלאה. ולא מביעא אם נזכר ספיקתו ביום ההוא שאז דאי צריך לספור ביום בלא ברכה מתוך הספק, ושוב יספור בשאר הלילות בברכה. והכי נהגינן אפילו בודאי

שבח בלילה לספור וסופר ביום בלא ברכה, סופר שוב בברכה, דמיקרי שפיר תמימות הואיל ולא דילג יום אחד לגמרי.

ומעתה נראה לפרש, דמה דלבה"ג אם מנה ביום לא יצא, כיון דקצירת העומר היא דוקא בלילה, דדין זה נאמר דוקא בקיום מצות הספירה, דרק הלילה כשר לקיום מצות ספירה. אבל מ"מ אם מנה ביום שפיר הוי עכ"פ מעשה ספירה. ולכן ס"ל דאם שכח לספור בלילה ומנה ביום, דמונה בלא ברכה, דאף דביום אינו מקיים מצות ספירה, מ"מ מעשה ספירה שפיר הוי, ואשר זה מועיל לענין שיוכל להמשיך לספור אחר כך בלילות הבאים בברכה, שהרי המניין לא הפסיד, ואף בלילות האחרות חשיב שפיר "כתמימות", שהרי יש כאן מנין של ימים רצופים, ומאי דלבה"ג אם שכח יום שלם שוב אינו סופר מכאן ואילך, זהו משום דחסר בעצם מעשה הספירה, אבל בספר ביום, אף שלאותו יום שלא מנה בלילה לא קיים המצוה, מ"מ בספירתו ביום הציל עכ"פ הספירה והמנין. ולפי"ז שפיר יוצא, שבמנה ביום שחוזר וסופר שאר הימים בברכה, אין זה רק מטעם ספק ספקא, אלא דכל זה הוא מדינא דהבה"ג. וכן נראה מלשון החוסי' במגילה, שכן הביאו מהבה"ג בעצמו.

אבן (14) נכר אלו תקע

שאלה: קמן שהגדיל בתוך ימי הספירה. אם יספור מכאן ואילך בברכה או בלא ברכה. והביאני לידי ספק זה יבן שמעתי קול הכרה שאחר מן הגדולים ז"ל אשר לפנינו סורה לספור בלא ברכה. אך אינו בכיחוד אם סורה ק. ונחזי אק :

תשובה: בראש השנה (דף כח.) כפאו ואכל מלה ילא, ופריך מלה כפאו מאן אילימא כפאו קד והמניא פתים חלים פתים שוטה כשהוא חלים כרי הוא כפיקא לכל דבריו כשהוא שוטה כרי הוא כשוטה לכל דבריו. אלא שכפאו פרסייס. והכנה מטאר ככפאו קד לא ילא וכשחזר לחלמותו מחייב לאכול מלה פתס אחרת. וכן כתב הרמב"ם פרק ו' מהלכות חמץ ומלה הלכה ג' אכל כוית מלה והוא נכפה בעת שפוטו ואזר קד נטרפא חייב לאכול אחר שנטרפא לפי שאוטה אכילה ה"י בשעה ש"י פסור מכל המלוחם אכיל. ומחזר דמנה ששעה בעת ש"י פסור מן המלוחם לא כוי מלוה כלל. והכי נמי הספירה שספר בקטנות אינה נחשבת ספירה. וטוב הלוי במחלוקת הפוסקים אם לא ספר יום אחד אם מחייב לספור שאר ימי ס' וסופר בלא ברכה :

13) טור סי' תפ"ט דמס כ"ט .. ורב סעדיה כתב (סידור

וסי' ע"י קנה) שאם שכח באחד מן הימים יברך בימים שלאחריו חוץ מלילה הראשון שאם שכח ולא בירך בו שלא יברך עוד. (ה' ורב האי כתב בין בלילה הראשון בין בשאר לילות אם שכח ולא בירך בו יברך בשאר לילות וכן כתב ה"ר יונה :

ודע דאני חוכך עוד לומר דקמן שנתגדל חך ימי הספירה החמישי שפיר חוסי' בספירת שנה הימים ומחייב הספירה שפיר ספירת תמימות כיון שהיא סופר את כל החיוב שלו וס' לי רחיק לזה מהך דבוכה (דף כ"ז ע"ב) דס"ל לרי"א דאין עושין סוכה בחוסי' ממש דנפ"י סוכה הראו"י לשבעה עשר ס"ל דגר שנתגדל בנתיים וכן קמן שנתגדל בנתיים חייב בסוכה אלמא דאף דנפ"י סוכה הראו"י לשבעה וזה הגר שנתגדל בנתיים וקמן שנתגדל כו הרי אין סוכתו לשבעה ועל כרחך דכיון דעד עתה פסור היה ומעשה הוא שנתחייב ע"כ חשיב סוכה לשבעה כיון ששעה את הסוכה לכל זמן החיוב שלו וחשיב וזה הזמן ככל שבעה לאחר שנתחייב קודם סכות וע"כ כ"י חסוכה שפיר ספירתו בכל זמן חיובו כשבע שבתות תמימות לאחר שנתחייב עוד לפני ימי הספירה ואם דנכוכה עס מייית קרא ע"ז לחייב גר שנתגדל כ"י מ"מ שהיה דנתיב קרא לא מיסתבר כלל לומר שנתנה התורה ב' מיני מלות סוכה לישראלי. ונזול חייבה רק בסוכה הראו"י לשבעה ולגר שנתגדל בנתיים וכן קמן שנתגדל בנתיים נתנה מלוה אחרת לחייבו בסוכה שאינה ראו"י לשבעה ולא מלינו שיקיים גר מחייב במלוה מן המלות חיוב אחר מאים ישראלי במולדה וכו' אין ענין הנידוח רק שבעה עס הוא ישראלי ומחייב במלוה שלהם ולא שיחייב חיוב אשר לאינינו בחוסי' ישראלי כלל וכ"ש דקשה עתה קן בקמן שנתגדל בנתיים שיהיה צו חיוב אחר שאינו בשאר גדול ועל כרחך דקרא לק גלוי מילתא בעלמא הוא דגם זה חשוב שבעה הועיל וכו' כל זמן חיובו ואין כאן היפות שום חיוב אחר הנלס כלל משאכר ישראלי גדול מקודם סכות וע"כ כי היכא דחייב התם שבעה מפאת חיובו כל זמן החיוב קן שפיר יש לזון משם לכתל לתישיר גם הכא ז' שבתות תמימות מפאת כן ודוק היסב :

15) ח"ה ר"ת כתי

שלתו ליה לאבנה דשמואל יכפאו ואכל מצה יצא כפאו מאן אילימא כפאו שד והתניא *עיתים* *הלים עתים* שוטה כשהוא חלים הרי הוא ככפקא לכל דבריו כשהוא שוטה הרי הוא כשוטה לכל דבריו אמר רב אשי שבכפאוהו פרסייס

16) ציונים עתרה ע"י א"ת א"ת

17) פירוש רש"י

והי' ..
 נראה דלפי ביאורנו השני בדעת בה"ג, דאין כאן
 בית מיחוש, דאף שכל מה שעשה בקטנותו אינו
 עולה לו לצאת ידי חובת המצוות בשביל הזמן
 שלאחר שהגדיל, מכ"מ הכא יכול לספור שאר
 הדימים (משהגדיל) בברכה, דשפיר איכא
 המשכיות, שהרי מנה בכל יום את המנין הראוי
 לו, ואף שע"י מנינו שבקטנותו לא יצא י"ח
 מצות ספירה, מכ"מ אין בזה חסרון דתמימות
 אפילו לבה"ג, דכל עיקר החסרון דתמימות
 ||לדידי' הוא בחיסור במנינו, דבכה"ג ליכא רציפות
 והמשכיות במנינו שלאחר מכן, אך בנרון זה, הרי
 לא חיסר כלום¹⁴.

18) ע"ת י"ח ב' ע"ת
 ע"ת י"ח ב' ע"ת

(1) ופסור מכל מצות. וכתב בשו"ת בית יחודה שאינו פסור ממנו כדוקה החמץ ויבדוק לו אחר וכפ' השוכה מאכסה כתב שכתבאג נוהגין שהזון מקנה חלקו לשותפו וגם כזה לענין חמץ יתנה כמתנה לאחר וזה יכרך האחר ג"כ משא"כ אם אינו כדוק מחמת הקאה רק דרך שליחות י"ע אם יכרך ושיין בתשובה נו"כ מ"ס סימן ס"ו שכתב דאם הוא אונן בימי הספירה בלילה [ומקום הקבוצות רחוק מן העיר באופן שיהיה אונן כל הלילה הריא וכל יום המתקן] ואם לא יספור בלילה לא יוכל לכרך גם בימים שאחרי יספור בלוחו לילה בלא ברכה וזה יבול לכרך בשאר ימים שיין גם.

19) פירוש רש"י

ובחזרתן מצאוהו לרבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקדיל קהלות ברכים וס"ת מונח
 לו בחיקו הביאוהו וברכוהו בס"ת והקיפודו בחבילי וזמורות והציתו בהן את האור והביאו ספוגין של
 צמר ושראום במים והניחום על לבו כדי שלא תצא נשמתו מהרה אמרה לו בתו אבא אראך בכך
 אמר לה אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי מי ישמבקש
 עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני אמרו לו תלמידיו רבי מה אתה רואה אמר להן *גליון נשרפין
 ואתות פורחות אף אתה פתח פיך ותכנס [בך] האש אמר להן מוטב שיטלנה מי שנתנה ואר
 יחבל הוא בעצמו אמר לו קלצמונירי רבי אם אני מרבה בשלהבת ונוטל ספוגין של צמר מעל לבך
 אתה מביאני להיי העולם הבא אמר לו הן השבע לי נשבע לו מיד הרבה בשלהבת ונטל ספוגין
 של צמר מעל לבו יצאה נשמתו במהרה אף הוא קפץ ונפל לתוך האור יצאה בת קול ואמרה רבי
 חנינא בן תרדיון וקלצמונירי *מוזמנין הן לחיי העולם הבא *בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה
 || אתה ויש קונה עולמו בכמה שנים

